

Sygn. akt IV Cz 206/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Deniziuk

Sędziowie SO: Andrzej Jastrzębski (spr.), Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2013 r., w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej

w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 21 listopada 2012 r., sygn. akt I C 388/09

postanawia: **oddalić zażalenie.**

Sygn. akt IV Cz 206/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku przyznał biegłemu R. S. wynagrodzenie za sporządzenie opinii w kwocie 1530 zł.

W uzasadnieniu wskazał, iż przyznając biegłemu wynagrodzenie za sporządzenie opinii kierował się treścią art. 90 i art. 148 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, treścią art. 288 k.p.c. oraz przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 1975 roku w sprawie kosztów przeprowadzania dowodu z opinii biegłych w postępowaniu sądowym. Uwzględnił przy tym kwalifikacje biegłego, jego nakład pracy, poświęcony czas i konieczność pokrycia niezbędnych wydatków.

Przedmiotowe postanowienie zaskarżył zażaleniem powód domagając się jego zmiany.

W uzasadnieniu swojego stanowiska stwierdził, że przyznając wynagrodzenie, Sąd I instancji uwzględnił zakres pracy biegłego wynikający z przedstawionego przez niego. Nie wziął jednak pod uwagę okoliczności, iż biegły sporządził – według skarżącego – opinię wykraczającą ponad tezę wskazaną w postanowieniu dowodowym wskazując niejako winnego zdarzenia. Zdaniem powoda skutkiem powyższego jest niesłuszne zwiększenie kwoty przyznanego wynagrodzenia poprzez uwzględnienie nakładu pracy, czasu i wydatków, do których biegły nie był w żaden sposób zobowiązany.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Kluczowe dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było ustalenie, czy w świetle tezy dowodowej nakreślonej przez Sąd I instancji w postanowieniu dowodowym, biegły sądowy zasadnie uwzględnił w swojej opinii analizę zderzenia pojazdów.

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Słupsku dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu badania wypadków komunikacyjnych na okoliczność, czy uszkodzenia pojazdów biorących udział w zderzeniu z dnia 2 marca 2009 roku powstały w deklarowanych przez uczestników okolicznościach. Wykonanie przedmiotowej opinii zlecono R. S. – biegłemu sądowemu z zakresu analizy i rekonstrukcji wypadków drogowych.

W sporządzonej opinii biegły szczegółowo odtworzył przebieg zderzenia, analizując wszystkie towarzyszące mu okoliczności – w tym m.in. charakterystykę miejsca zdarzenia, prędkość i ruch pojazdów w chwili zderzenia oraz zachowanie każdego z jego uczestników.

W ocenie Sądu Okręgowego podniesione przez skarżącego zarzuty są nieuzasadnione. Oczywistym jest bowiem, że biegły odpowiadając na postawione przez Sąd pytanie, zmuszony był do przeprowadzenia szczegółowej analizy okoliczności wypadku, co wymagało niejako odtworzenia sytuacji towarzyszącej zderzeniu. Konieczne przy tym było uwzględnienie wszystkich czynników, jakie miały wpływ na rodzaj i rozmiar uszkodzeń pojazdów. Nie sposób w tym miejscu zgodzić się z twierdzeniami skarżącego, jakoby biegły miał w swojej analizie pominąć tak istotny element, jak zachowanie się kierujących. To bowiem element ludzki – czemu żadna ze stron nie zaprzeczyła – był przyczyną zderzenia, a szczegółowa analiza zachowania kierujących, w połączeniu z innymi ustalonymi okolicznościami zdarzenia była niezbędna do zweryfikowania wskazanego przez Sąd zagadnienia.

Zatem, zgodnie z utrwalonym poglądem, jeżeli zakres opinii biegłego mieści się w granicach oznaczonych w zleceniu sądu, ocena samej przydatności opinii dla rozstrzygnięcia sprawy nie jest doniosła dla ustalenia wynagrodzenia biegłego (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 24 lipca 1991 r. I ACz 131/91). W realiach rozpoznawanej sprawy nie zachodziła sytuacja iż Sąd może zmniejszyć wysokość żądanego przez biegłego wynagrodzenia także w wypadkach, gdy biegły rozbudował opinię ponad rzeczywistą potrzebę bądź wymienione w karcie biegłego czynności nie były czasochłonne w stopniu określonym przez biegłego albo były zbędne – patrz postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 1 lutego 2011 r., I ACz 38/2011 (LexPolonica nr 2521148).

Mając powyższe na uwadze uznać należało, że twierdzenia o nieuzasadnionym rozszerzeniu przez biegłego zakresu opinii, a tym samym bezpodstawnym zwiększeniu nakładu pracy potrzebnego na jej sporządzenie, co skutkować miało wyższym wynagrodzeniem przyznanym biegłemu, jest nieuzasadnione i uwagi na powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.